

2011

1

z p r a v o d a j

sboru Českobratrské církve evangelické v Ostravě

Biblický úvodník

POČÍTAT NAŠE DNY

Bože, nauč nás počítat naše dny, ať získáme moudrost srdce. (Ž 90:12)

„Dobrý den,“ pozdravil Malý princ.

„Dobrý den,“ řekl obchodník.

Byl to obchodník se znamenitými pilulkami utišujícími žízeň. Když člověk polkne jednu pilulku, nemusí už pít.

„Proč to prodáváš?“ zeptal se Malý princ.

„Je to velká úspora času,“ odpověděl obchodník. „Znalci to vypočítali. Ušetří se padesát tři minuty za týden.“

„A co udělá s těmito padesáti třemi minutami?“

„Co kdo chce...“

„Kdybych já měl padesát tři minuty nazbyt“, řekl Malý princ, „šel bych docela pomaloučku ke studánce ...“

(z knihy Malý princ od A. de Saint-Exupéry)

Ze sborového života

USNESENÍ STARŠOVSTVA ZE DNE 8. 12. 2010

PERSONÁLNÍ OBLAST

- Hledání druhého kazatele - starší oslovili s oficiální nabídkou kandidatury v Ostravě s vikářku E. Jelinek.
- Br. Vojvodík který je členem našeho sboru, dostal od staršovstva doporučení k výkonu vikariátu. (7 pro, 1zdr.)

ORGANIZAČNÍ OBLAST

- V době křesťanského týdne modliteb (9. až 16. ledna) bude br. f. Wrana a s. vikářka na vikářském kurzu.
- 9.1.11 – neděle se zapojením dětí, které hrají na hudební nástroje a jejich event. vystoupení i po bohoslužbách.

NAROZENINY V LEDNU

<i>(zveřejňujeme „kulaté“ narozeniny mezi věkem 10 a až 50, pak do věku 75 i „půlkulaté“, nad věk 75 všechny; pokud v našich informacích najdete chybu, omlouváme se; informujte nás prosím)</i>	Lenka Vosolová	14.01.1981
	Eliška Geislerová	18.01.1917
	Jarmila Zygmontová	20.01.1941
	Lubomír Haška	21.01.1932
	Bohumil Charvát	25.01.1932
	Břetislav Maněk	30.01.1935
	Věra Kučerová	31.01.1926
Miroslav Šedivý	01.01.1951	
Amálie Rajdusová	08.01.1929	Křest v prosinci
Markéta Tardy	11.01.1981	Kristýna Brveníková (*1993)
Jarmila Boháčková	14.01.1941	

HOSPODÁŘSKÁ OBLAST

- Br. Skotnica přednesl zprávu o Diakonii – v r. 2011 bude 20 let výročí založení Diakonie – plánuje se společná oslava – schválen návrh na její uskutečnění 04.09.11 v našich prostorách. Na podzim dále uplynou 4 roky od zvolení dozorčí rady (je třeba zvolit novou radu z řad členů sboru). Bude vyhlášena mimořádná sbírka na Diakonii. Částka, která se vybere, bude navýšena do 20.000,- Kč a Diakonii zaslána v lednu.
- Starší diskutovali, prozatím obecněji, nad úvahami, jak ve sboru šetřit.

Scéna z vánoční hry „Hvězda nad Ostravou“

MODLITEBNÍ TÉMATA

- Modleme se za rodiny s nízkými příjmy. Modleme se na trpělivost těchto lidí, za naději pro ně, prosme za otevřená srdce těch, kteří mají možnost pomáhat. Nezaměstnanost, lichva, protirodinné tlaky trápí velké množství lidí.
- Mysleme v modlitbách za posilu pro pronásledované a utiskované křesťany - Irán, Asie, Afrika. Stavme se proti nenávisti islámského světa. Podporujme misionáře.
- Modleme se za ochranu na cestách v zimním nebezpečném období. Prosme za naši zem ať se obrací k Pánu a ať se prosazují biblické principy ve veřejném životě.
- Prosme o požehnání a občerstvení Duchem pro práci v našem sboru v roce 2011.
- V letošním roce bude voleno nové staršovstvo, prosme za moudré rozhodování a v této záležitosti. Přemýšlejme k jaké práci nás Pán povolává, jak šířit radostnou zvěst.
- Modleme se za intenzivnější vztahy sboru a střediska Diakonie v Ostravě. Letos je 20. výročí od jeho založení, končí volební období dozorčí rady střediska, která nese zodpovědnost sboru za duchovní ráz služby.
- Nepřestávejme Bohu děkovat za jeho péči a starost o nás.

CHYSTÁ SE VE SBORU

NEDELE S HOSTY:

- 6. března – Daniel Balabán
- 3. dubna – J. Honěk, ředitel saleziánského střediska
- 1. května – Henk van Hattem – o katastrofě na Haiti

PROGRAM ALIANČNÍHO TÝDNE MODLITEB V OSTRAVĚ 9.—16. LEDNA

Den	Místo bohoslužby	Čas	Slovem slouží
Neděle 9. ledna	Křesťanské společenství Ostrava v Centru volného času, Ostrčilova 19 Z. tram. Hotelový dům Jindřich	Pozor!!! 17.00 hod.	Erik Poloha BJB Ostrava
Pondělí 10. ledna	Armáda spásy Ostrava-Poruba Marie Majerové 1733 Z. aut. Duha nebo Josefa Skupy	18.00 hod.	Antonín Kratochvíl KS Ostrava
Úterý 11. ledna	Apoštolská církev Ostrava Ostrava-Přívoz, Palackého 25 v budově Armády spásy Z. tram. + aut. Důl Odra	18.00 hod.	Tomáš Oliverius JB Ostrava
Středa 12. ledna	Bratrská jednota baptistů Ostrava Ostrava-Zábřeh, Závoří 101/32 Z. tram. Karpatská	18.00 hod.	Pavel Sikora ČSCH Ostrava
Čtvrtek 13. ledna	Slezská církev evangelická a.v. Ostrava Husovo nám. 4 fara SCEAV, Lutherův sál	18:00 hod	Petr Polách CB Ostrava-Poruba
Pátek 14. ledna	Církev československá husitská Ostrava Ostrava-M.Hory, Kremličkova 7 Z. tram. Prostorná	18.00 hod.	Jiyung Jang Presbyterní církev v Koreji
Sobota 15. ledna	Církev bratrská Ostrava Ostrava centrum, 28. října 147 Z. tram. Krajský úřad nebo Dům energet.	18.00 hod.	Karel Szkuta CASD Ostrava
Neděle 16. ledna	Římskokatolická církev Ostrava-Přívoz Ostrava-Přívoz, Nám. S. Čecha 5 Z. tram. Náměstí Svatopluka Čecha	18.00 hod.	Daniel Jurčo CB Ostrava

K zamyšlení a k diskusi

KŘESŤANOVA NEDĚLE, KŘESŤANŮV VŠEDNÍ DEN

Na začátek něco příkladů: Byl jsem ještě malý kluk a už si nevzpomínám na přesné okolnosti toho, jak jsem se ocitl na celé odpoledne v domácnosti jednoho presbytera. Rodiče snad museli někam odjet a brát mne s sebou nemohli? To je jedno. V každém případě šlo o člověka, který byl sloupem sboru. Prapodivnou tvrdost s ním mám spojenou, která, ač bych ho v mnohém hodnotil jen kladně, je mi podnes odporná. Ale zde chci mluvit o něčem jiném a odpusťte, že to bude očima dítěte: u nás doma to nebyvalo tak, že by zbožnost byla nějak pravidelná ve smyslu pravidelných rodinných pobožností, ale jistě byla žitá – vše se točilo okolo sboru, vše tím bylo nějak protknuto. Uznávám, že to bylo tím, že můj otec byl farář a že vůbec ta naše rodina už tak trochu o ničem jiném možná po těch stáletích mluvit nedovedla. A teď najednou odpoledne u presbytera. Pozbyl jsem tenkrát najednou jména a byl jsem „kluk z fary“ a oslovovali mě „kluku“. A pak jsem v těch svých pěti letech zažil takový závan všednosti a pro mne tenkrát vyprázdňenosti, že to ve mně zůstalo až podnes:

vzpomínám si na televizi – měli takovou, co vypadala jako rádio s malou obrazovkou, hrála v ní dechovka „Pod našima okny, teče vodička“ – hospodář si prozpěvoval s ní. Nedovedu popsat přesně, co to bylo, ale jako by byly všude otevřené dveře a dovnitř se přes vyhasínající kamna prodíral syrový vzduch ulice a já byl „kluk z fary“, co sem nezapadl a neměl s tím pranic společného – nic ze zbožnosti neděle v tom nebylo, kterou jsem s tím člověkem měl do té doby spojenou.

Můžete mi někdo namítnout, že to přeháním, a že jsem z pravého ovzduší toho všeho nemohl nic pochopit. Snad ano, je to jen dětská vzpomínka.

Příběh druhý: Zemřel zasloužilý člen sboru, potomek staré a známé evangelické rodiny. Takový podivně tvrdý stařec to byl, kronikář sboru... Dva syny měl, kteří o církvi ani nezavadí. Byl pohřeb a jeden z těch synů vedl řeči, které farář slýchává od lidí, co o církvi nic nevědí typu: moc pěkně jste mluvil, hezký jste to udělal, taky jsem tuhle poslouchal rádio a mluvil tam někdo a ten taky hezky mluvil... Nedalo mi to a zkusil jsem se zeptat, kam

se podělo evangelictví těchto dvou synů. A dostalo se mi upřímné odpovědi: „U nás doma se o tom nikdy nemluvílo a jediný projev evangelictví byl tvrdý příkaz v neděli ráno, že se jde do kostela, to bylo vše, takže jsme k tomu měli jen odpor.“

Je to příběh, který se opakuje.

A přechasto se vám stává, že lidé necírkevní vám řeknou: No strašně mě překvapilo, že tenhle a tenhle člověk je křesťan a evangelík, dodnes mi to není jasné, protože to byla větší svině, než ty ostatní. Vůbec se mi nespojuje, proč by a v čem by tenhle člověk byl jiný, než ostatní a v čem je jeho křesťanství.

Argumentace, že nevíme, jaký by ten člověk byl, kdyby nebyl křesťanem, neobstojí, nebo neobstojí na dlouho, protože odsudek byl nejzazší.

Roztrpčení nad tím, že děti nezůstaly ve sboru, které se od rodičů tu a tam snese na hlavu farářů, je poněkud neuvěřitelné – farář ve většině případů prostě neumí a nemůže suplovat prostředí křesťanské rodiny. Navíc je to s takovými dětmi často tak, že bývají jen imunizované vůči křesťanství, takže vlastně hůře oslovitelné, než děti z prostředí zcela nekřesťanského.

O co jde – soudím totiž, že spojení mezi naší nedělí, boho-

službami a všedním dnem, naším každodenním jednáním, bývá spíše a ve většině případů minimální a že tato minimalizace pak jasně směřuje k tomu, že se neděle co den Páně a konání bohoslužeb stává zátěží, které bývá lépe se zbavit. Soudím totiž, že jsme v tomto punktu pokrytci, protože žijeme dvě různé reality, totiž ve velmi omezeném čase tu křesťanskou a ve většinovém zbytku zcela světskou.

Jaké mám pro to další důkazy? Všechny bolesti církve, jak je prožíváme, bez ohledu na to, jak jsou to bolesti staré. Jsou-li letité, pak to jen znamená, že tato dichotomie našeho bytí je velmi starého data a že se jen s postupujícím sekularizačním procesem, a s tím, jak se svět stává složitějším a čím-štější, prohlubuje. Nemáme peníze na provoz sborů? Inu v bohatnoucí populaci to je jen výrazem toho, že členové církve na věci Boží nemyslí, anebo myslí jen jako na věc vedlejší, v podstatě obtěžující. Za ponožky dáme víc. Ztrácí se nám lidé a to ročně po tisících? Inu, jak jinak, než že se nesetkali s křesťanstvím jako se skutečnou a žitelnou alternativou světa, že se nesetkali s celými křesťany a sami jimi nebyli. Hledáme řešení, která jsou ve svém důsledku křečovitá? Inu zřejmě proto, že Klausův výrok,

kterým byly církve vřazeny mezi králíkáře a zahrádkáře, byl odečten ze skutečnosti – křesťanství, jak je předvádíme, je jen zbytná nadstavba. Nejsme schopni se sejít v týdnů k biblickým hodinám? Prostě se tam nevejdou a není proč, z výše uvedených důvodů, by se nám do času vešly.

Víra, a to i ta českobratrská evangelická, a pro nás snad především právě tato, je věcí celistvou. Víra není vlastností, není názorem, není hračkou, kterou vyta-hujeme v neděli dopoledne, abychom ji poněkud neorganicky jednu hodinu vlekli za sebou na provázku jako dítě kačenku, ale je to cosi velmi celistvého, co jest vyjádřeno už ve starém vyznání Izraele: Milovati budeš Pána Boha svého celým srdcem svým, celou duší svou a celou silou svou. Takových textů bychom našli celou řadu a je jimi protkán Starý i Nový zákon. A nakonec Heidelberské vyznání, jak se ho kdysi učili naši předkové, neříká nic jiného: Mým jediným potěšením v životě i smrti je, že nejsem sám svůj, ale že cele náležím svému Spasiteli Pánu Ježíši Kristu. Přičemž, přátelé, sestry a bratři, když tohle vznesete jako požadavek, dívají se na vás někteří v církvi jako na blázna.

Zadání bylo – křesťanova neděle a křesťanův všední den. Inu, uvažovalo se o tom, jak křesťan

nefarář, laik, žije své křesťanství ve všední den, ale právě tak by se mohlo uvažovat o tom, jak i faráři žijí své všední dni. Protože to, co jsme právě popsali, není zdaleka jen problémem laiků, ale právě tak farářů. I pro nás je zde otázka, do jaké míry je naší první nadějí a také nadějí poslední, první i poslední láskou Pán Bůh sám a Kristus sám, a do jaké míry je naší větší touhou cokoli jiného.

Křesťan a všední den – přátelé, je přece jasné, že chodíte do práce, máte své rodiny, své domy, své zcela běžné starosti a radosti. Ale nic z toho samo nekoliduje s onou větou z katechismu. Ba právě naopak, jsme přece přesvědčeni, vyznáváme, že naše víra vše činí jasnějším, vše proniká a vše pořádá.

Po čem voláme? Nejde o naroubování víry na život, ale o celé podřízení životu víře, nebo jinak: jde o to, aby cokoli děláme, dělali jsme v Kristu a skrze Krista. Alfa i omega – to je to co nás vyvede z nevábného stavu, ve kterém se ocitáme. Chtít jen jedno – unum necessarium – jedno potřebné.

Tomáš Molnár

POSLEDNÍ KNIHA JANA BALABÁNA

Četli jsme si doma poslední – posmrtně vydanou – knihu ostravského evangelíka J. Balabána. Ta kniha je hodně o naší církvi, proto jsem pro vás vybral jednu kapitolu. Těžké čtení, těžké přemýšlení.

aw

JAN BALABÁN: ZEPTEJ SE TÁTY

Brány kriminálu, brány kriminálu... Ty sis vždycky potrpěl na silná slova, pomyslela si Marta Nedomová na adresu Petra Wolfa a položila 5 hustě popsaných stránek na stůl. Jak snadno se přátelství zvrhne ve svůj opak. Jako by ta předpona „ne“ byla ke slovu „přátelství“ neviditelně připojena od samého počátku. Pružina pasti, která teď sklápěla, se stlačovala už v dobách, kdy si byli Petr s Janem nejbližší. V 70. letech, kdy Petra Wolfa kvůli jeho nekompromisním postojům předvolávali na výslechy a Janovi šmejdili fízlové v ordinaci i v dokumentaci. Tehdy spolu donekonečna řešili, kam až může člověk ustoupit. Partaj rozhodně ne: ale co svaz mládeže, revoluční odbory, marxismus na vysokých školách, vojenská přísaha, volby? Ta slova se Martě zjevovala napsaná černými literami na tankové zeleni. Jako označení místností v nějakém bunkru, ve kterém jsme žili a ubližovali si v něm navzájem. Těm dveřím se nedalo vyhnout.

V církvi se tehdy vyskytl případ, který jim jasně ukázal, kam až

ustoupit nelze. Vyšlo najevo, že jeden ze seniorů, což je evangelická obdoba biskupů, byl pravidelným informátorem statní bezpečnosti, odměňovaným zejména možností jezdit do ciziny na různé církevní konference. Jezdil do Londýna, do Basileje, do Washingtonu, dokonce do Kalkaty za Matkou Terezou, a vždy o tom velmi poutavě vyprávěl na následných biblických setkáních. Lidé, kteří byli nejdále v Bulharsku, mu viseli na rtech. Co vyprávěl svému řídicímu důstojníkovi, to se nevědělo tehdy a neví ani dnes.

V roce sedmdesát devět se o tom v církvi nesmělo mluvit. Bylo nebezpečné o tom být jen vědět. Lidé, kteří to věděli pak měli problém. Mluvit s tím člověkem? Podávat mu ruku? Poslouchat jeho kázání? Jsou to kolaborantstvím nakažené řeči, a nebo je to ještě pořád náš starý bratr Alois, jak jsme ho znali předtím? Někteří se snažili vše ignorovat. Jiní se obrnili vírou v bratra Aloise, který by takovou věc prostě neudělal..., i když ji udělal. On přece nikomu

neublížil, třebaže bylo pár lidí vyhozeno z práce nebo se ocitlo ve vyšetřovací vazbě. Já věřím, že ne! Víra a lež se svařily v cosi nechutného.

Marta si připomněla ten pocit hnusu, když tenkrát Petr Wolf všechno potvrdil. Musel se dostavit k výslechu statní policie a nejhorší, co si z něj odnesl, bylo zjištění, že náš senior donáší na lidi z církve. Je to, jak se vyjádřil vyšetřovatel s křivým úsměvem na rtech, rozumný člověk a vy byste, pane Wolf, už měl taky dostat rozum a všichni bychom měli pokoj.

Pokoj. Ten váš pokoj. Martou zalomcoval třicet let starý hněv. Nebyl by to sice zrovna pokoj Boží, který převyšuje každé lidské pomýšlení, ale přece jen klid. Když budeš rozumný, tak se ti možná nic nestane. Nepřijdeš o práci, budeš mít pokoj. Jako když jsme po sobě s Janem občas v hádce řvali: *Dej mi pokoj!* Jen takový pokoj jsem si mohli dá. Neobtěžování, v nejlepším případě. Tohle bylo vyznání slabých a ustrašených. Žádný pokoj v duši, nová šance, okno naděje. Jen: *Hod' jím to tam, ať máš pokoj.* Tohle bylo vyznání nás všech. Různá byla jen ta hranice, kam až člověk mohl ustoupit.

Ale my jsme přece věděli, jak to tehdy říkal Petr Wolf, o skutečném pokoji, který je darem, nikoliv nárokem. Který nekoupíš ani nezaří-

díš, ani si nezasloužíš. Kdybych ten dar v sobě necítila, nebo aspoň naději na něj, říká si teď Marta, nikdy bych se nespojila s mužem, nikdy bych neměla děti. Zemřela bych jako zahořklá jalová stará panna. Proto jsme se vůbec mohli mít rádi, proto jsme nezemřeli třicet let před smrtí – protože jsme mohli mít naději, že je možné dosáhnout skutečného míru, pokoje, toho ticha, které bylo u Boha už před stvořením světa.

A tady, v téhle kuchyni, seděl náš nejlepší přítel, zoufal si nad tím hrozným zjištěním, že náš bratr v Kristu je lhář a udavač nehodný následování. Jan tehdy říkal, že každému se to může stát. Musíme mu pomoci. Když to přízná a vsloví, tak se vrátí. Pokání ho očistí. Jan byl uzdravovatel a chtěl uzdravovat. Petr Wolf byl člověk přísný na sebe i na druhé. Zažil chudobu, nedostal vzdělání, které by si zasloužil, jen těžký život, který si nezasloužil. A proto řekl tvrdé slovo: *Běda tomu, skrze koho pohoršení vychází.* A protože byl také člověk poctivý, dodal: *Běda nám.*

Musíš umět odpustit, říkal mu tehdy Jan. Vyléčit ránu.

Odpustit můžeš jinému člověku, ale sobě odpustit nemůžeš, a my jsme v tom s ním, s Aloisem, jedna církev, jedno tělo. Bůh nám může odpustit, ale my sami sobě ne.

Stál tam tehdy s očima planoucíma a Marta byla přesvědčena, že nemá pravdu. Kolem se prostírala samota. Jeho žena jaksi změkla a zhloupla, dcery se stavěly proti jeho nárokům, církve ho zradila. Neměl pořádnou práci, neměl peníze. Chtěl být jen poctivý a pravdivý, ale začínal být především divný.

Ty si to možná umíš zdůvodnit, Jene, ale já nepřijmu nic, čemu nebudu moci věřit! Já si svého života zas tak necením!

To řekl a bez rozloučení se hrnul ven ze dveří. Jan běžel za ním, aby mu připomněl jeho ženu a dcery a všechno, čeho by si v životě cenit měl. Mluvili spolu na chodníku před domem skoro hodinu. Mart se

na ně dívala z kuchyňského okna, na tu hroznou gestikulaci, na to nekonečné přecházení tam a zpět. A tehdy poprvé zatoužila, aby byl Petr Wolf vzat z tohoto světa. Jako Eliáš, jako Mojžíš, jako Epoch, který chodil už jenom s Bohem. Aby nemusel zpodivínštět, ve všech se zklamat, se všemi se rozejít, všechny proklít. Jak už to měl napsáno na očích tehdy, v té chvíli pohoršení, a jak se to potom rok za rokem plnilo.

Kéž by tehdy po ulici přijel vůz s ohnivými koly a odvezl ho do nějakého nebe, které by si zasloužil. A já bych tady nemusela číst o tom, jak nás Pán všechny potrestá. Jako bych to sama nevěděla.

DISKUSE: KÁRAVÉ KÁZÁNÍ? (POKRAČOVÁNÍ)

Opsané kázání br. far. Somolíka ze Sbírkky kázání 1956. Jelikož mne oslovilo, chtěl jsem se o něm se čtenáři Zpravodaje také podělit. K tomuto nezvyklému kázání měl své připomínky br. farář Wrana, které zveřejnil k onomu článku. Na tyto poznámky cítím povinnost odpovědět. Jedná se o těchto šest poznámek:

1. *Kázání mu připadá hodně cizí.* To není nic zvláštního, je to otázka přístupu každého jednotlivce k psanému nebo slyšenému slovu.

2. *Kázání nemá žádný obsah.* Nechce se mi věřit, že to říká farář, vzdělaný theolog. Pro něj nemá jasné poselství Písma, jenž je pro každého věřícího křesťana závažným Božím slovem, obsah?

3. *Je to jen psychologie.* Ano, je to psychologie, ale co jsou všechna kázání jiného než psychologie? Vždyť tu jde, mluví a jedná se o duši – řecky řečeno psyché.

4. *Vyvolává nejsilnější zážitky.* S tím plně souhlasím, pokud z těchto prožitků, nebo zážitků dovedu uvést v život vše, co jsem prožil.

5. *Mám z něho pocit zahanbení, ne potěšení.* To je nějaká vada nebo nepřístojnost? Když mne slovo Boží mnohdy zahanbí, což si toho nezasluhuji, že se na slovo urážím? Kdybych si dal práci, jistě bych v Písmu našel dost míst o zahanbení. Vzpomínám mimoděk na ty, kteří odcházejí od Krista a ženy usvědčené z cizoložství, jak nikdo nehodil kamenem a odešel zahanben. Potěšení mohu spatřovat v tom, že mne milostivý Bůh nenechává někdy na mých klamných cestách, ale i slovem, které mě zahanbuje, mne kárá a napomíná.

6. *Cítit se jako spráskaný pes.* Je to výstižné označení pro člověka zasaženého Božím slovem. Tento výrok bych přirovnal podobenství, pro lepší pochopení smyslu. Ten kdo má psa anebo měl, ví dobře, jak se takový spráskaný pes chová ku pánu po výprasku. Necení na něho za to své zuby, ale naopak začne se k pánovi lísat, a za druhé velmi dlouho si pamatuje, kdo to byl. A tak to mnohdy může vypadat s každým, že si dobře pamatuje, co se ho z kázání tak bolestně dotklo. Nebylo to pokárání kazatelem, ale Božím skrze jeho služebníka.

Závěrem: velicí Boží proroci Izajáš a zejména Jeremiáš, ti věrně tlumočili vzkazy Boží, včas či nečas, ať se to někomu líbilo či ne. Že si za tato svědectví vytrpěli své je nasnadě. Ale nebáli se, neboť, dle apoštola Pavla: „Běda mi, kdybych nekázal to, co musím!“ Proti těmto božím prorokům stali falešní, kteří kázali to, co si král neb lid přáli slyšet. Na ně prorok upozorňuje několikrát. Zejména Jer 6,13.14: „Od proroka až po kněze všichni klamou. Těžkou ránu mého lidu léčí lehkovážnými slovy. Pokoj, pokoj. Ale žádného pokoje není“. Stejnými slovy totéž opakuje se u Jer 8,13.14. Toto varování je aktuální také pro dnešní dobu, svět a zejména církve, protože nejsme žádná kvetoucí zahrada, ani živá církev, spíše naopak, a proto se nebojme říkat a slyšet i o božích soudech, které každého z nás čekají, neboť dle Písma každý musíme zemřít a pak přijde soud, a my se budeme muset postavit před soudnou stolicí. To je skutečnost jestli odcházíme potěšení nebo spráskaní, jako ti psi.

Bohuš Berger

Pokračující diskuse mě přivedla k tomu, že si znovu přečetl ono kázání a taky 1. kapitolu Izajáše, ze kterého vychází. Nevím, do jaké situace kazatel svá slova mířil a není vyloučeno, že situace v jeho sboru připomínala stav mravního úpadku, sociálního útisku a všudypřítomné modloslužby jako v Izraeli v 8. století př. Kr. Ale spíš se obávám, že kazatel se schovává za paušální tvrzení, že „všechna tato řeč o Izraeli je řečí o církvi“. Toto ovšem jako

exegetický princip neobstojí. A když už chce kazatel u posluchačů vyvolat pocit provinilosti, měl by stejně jako proroci být konkrétní. Obecné řeči o hříchu jako ostrý meč působit nemohou. A to nemluvím o tom, že by evangelické kérygma mohlo či mělo zahrnovat evangelium.

Michael Waloschek

Dovolte mi osobní vzpomínku. Sám jsem uvěřil v 19 letech. Byly to tehdy pro mne citlivá léta, kdy jsem se hledal a byl se sebou velmi nespokojen. Tehdy mě osvobodilo poznání, že Pán Bůh mě má rád, takového, jaký jsem. Uvěřil jsem, že mě Bůh přijímá už jako hříšníka. Neklade si podmínku, že musím být nejdříve dost svatý, aby mě přijal. A k obrácení, které je nutné, mě chce přivést svou láskou, tím, že mi „fandí“ - všude tam, kdy se pokouším o dobro, lásku, spravedlnost.

Od té doby si myslím, že zvěst o Boží lásce snad může a má být silnějším motivem pro obrácení než hrozba Božími tresty. - Tím nechci vyloučit, že někoho osloví naopak kázání drsně káravé. Právě abych se dověděl něco o takové zkušenosti, mně osobně nevlastní, snažil jsem se vyvolat tuto diskusi. Děkuji.

Aleš Wrana

INFORMACE O SBORU

SLUŽBY, které vám, vedle pravidelných shromáždění, rádi poskytneme (podrobnější informace u faráře):

- ◆ duchovní rozhovory
- ◆ lekce uvedení do křesťanství
- ◆ texty kázání od br. faráře Wrany
- ◆ Bible a kostelní zpěvníky ke koupení
- ◆ zaslání Zpravodaje
- ◆ vysluhování Večeře Páně v rodinách u starších a nemocných
- ◆ kázání a další texty faráře A. Wrany jsou také vyvěšovány na jeho blogu aleswrana.blogspot.com

ADRESA: Husovo nám. 4, 702 00 Ostrava

TELEFON: 596 122 943

E-MAIL: cce.ostrava@volny.cz

WEB: www.volny.cz/cce.ostrava

FARÁŘ: Aleš Wrana (tel. 596 122 943)

KURÁTORKA: Jana Hašková (591 120 490)

BANKOVNÍ SPOJENÍ: 16 44 32 93 59/0800

Příspěvky do Zpravodaje sbírá Aleš Wrana, zpravodaj sestavuje Michael Waloschek

PROGRAM VE SBORU – LEDEN 2011

úterý 4. ledna 18:00 biblické meditace 19:00 starší mládež

středa 5. ledna – 15:00 dorost 17:00 biblická hodina

18:15 schůze staršovstva

pátek 7. ledna 16:00 konfirmační cvičení

17:00 mladší mládež

NEDĚLE 9. LEDNA 9:30 BOHOSLUŽBY S VEČEŘÍ PÁNĚ

(vede E. Jelinek, hrají i další muzikanti);

po nich schůzka učitelů Nedělní školy

17:00 začátek Křesťanského týdne modliteb

pondělí 10. ledna 18:00 KTM

úterý 11. ledna 9:00 Kavárnička 18:00 KTM 19:00 starší mládež

středa 12. ledna 15:00 dorost 18:00 KTM

čtvrtek 13. ledna 18:00 KTM

pátek 14. ledna 17:00 mladší mládež 18:00 KTM

sobota 15. ledna 18:00 KTM

NEDĚLE 16. LEDNA 9:30 BOHOSLUŽBY

(vede H. Vlčínská)

18:00 KTM

úterý 18. ledna - 19:00 starší mládež

středa 19. ledna – 15:00 dorost 17:00 biblická hodina

pátek 21. ledna 17:00 mladší mládež

NEDĚLE 23. LEDNA – 9:30 BOHOSLUŽBY

úterý 25. ledna 9:00 Kavárnička 18:00 biblické meditace

19:00 starší mládež

středa 26. ledna 15:00 dorost 17:00 biblická hodina

pátek 28. ledna 16:00 konfirmační cvičení 17:00 mladší mládež

NEDĚLE 30. LEDNA – 9:30 BOHOSLUŽBY

(káže F. Jakob ze Speyeru), po nich povídání o církvi v Německu

úterý 1. února 18:00 biblické meditace 19:00 starší mládež

středa 2. února 15:00 dorost 17:00 biblická hodina

pátek 4. února 16:00 konfirmační cvičení 17:00 mladší mládež

NEDĚLE 6. ÚNORA – 9:30 BOHOSLUŽBY RODINNÉ